

■ Протистояння

БИТВА ЗА ВОЛИНСЬКИЙ БЮДЖЕТ: обласна адміністрація подала судовий позов проти обласної ради

с. 2 >>>

■ Рости здоровим!

Зимовий лелека приніс їм 19-ту дитину!

Фото Podrobnosti.ua.

Наші герої – багатодітна сім'я Ковалевичів – живуть у селі Глинне Рокитнівського району Рівненської області **с. 5 >>>**

РЕКЛАМА

Волинський санаторій «Лісова пісня»

З 6 лютого 2019 року запрошуємо на реабілітацію, оздоровлення та відпочинок

**ДЛЯ ВАС ПРИЄМНИЙ БОНУС:
ДІЄ МИНУЛОРІЧНА ЦІНА!
549 грн за добу
(одн. в номері – 609 грн)**

Проживання в номерах підвищеної комфортності, всі процедури та клінічні аналізи, консультації вузьких спеціалістів: терапевта, кардіолога, невролога, отоларинголога, ендокринолога, гінеколога, травматолога **БЕЗКОШТОВНІ.**

Тел.: 0967983221,
0505428916, (03355) 95606.

E-mail: infolp556@ukr.net

Сайт: <http://www.lp.volyn.ua>

ПРОСТАТИТ, АДЕНОМА, ІМПОТЕНЦІЯ?

УНІКАЛЬНИЙ СПОСІБ ВИРІШЕННЯ

ЗАБУДЬ ПРО ПРОСТАТИТ НАЗАВЖДИ – ПОЗБУДЬСЯ ХВОРОБИ ЗАРАЗ!

Доброго дня! Мене звуть Віктор Федорович, мені 62 роки. Декілька місяців тому я прочитав книгу «Друге серце чоловіка». Можу сказати лише слова величезної вдячності її авторам – лікарям Іщуку та Лобанову. Скориставшись рекомендаціями з книги, я за два місяці позбувся простатиту, набагато спокійніше сплю (раніше по 7-8 разів за ніч бігав у туалет), забув про болі в промежині й відчув себе чоловіком – потенція нині, як у молодого.

Крім цього, помітив, що перестав хворіти на застуду, в мене покращився імунітет. Виявляється, метод, запропонований у книзі «Друге серце чоловіка», був відомий більше 2000 років тому, ним успішно користувалися наші предки, він повністю природний, а його ефективність я спробував на собі.

**Увага! АКЦІЯ! До 05.02.2019 р.
ціну на книгу знижено в 2 рази.**

35 грн **20 грн** (поштові витрати сплачує отримувач).
Замовити книгу можна за телефонами:
(067) 854-90-60; (050) 848-97-89; (044) 333-66-92.

!!! ВАЖЛИВО !!!

**Для ВОЛИНЯН,
постраждалих у ПОЛЬЩІ**

Спілка юристів Республіки Польща спільно з ГО «Клуб інтеграційного діалогу» проводять консультації щодо відшкодувань для волинян, що постраждали чи втратили близьких у Польщі протягом 1999–2019 років.

Якщо ви чи ваші друзі та близькі потрапили в ДТП у Польщі (водій, пасажир, пішохід, велосипедист), в тому числі ДТП в Україні (якщо один з учасників – власник транспортного засобу на польській реєстрації), чи постраждали або втратили близьких на роботі в Польщі внаслідок нещасного випадку протягом останніх 20 років – не позбавляйте себе шансу отримати всі належні вам відшкодування зі страхових фондів Республіки Польща.

КОНТАКТИ на Волині +38 0673702015,
+38 0663073966.

РЕКЛАМА

770-770

МЕНІ 73, А ВИГЛЯДАЮ І ПОЧУВАЮСЯ НА 35 РОКІВ – ХОЧУ РОЗПОВІСТИ ЯК!!!

Доброго дня! Мене звали Ольга. З віком ми всі стикаємось з букетом захворювань і, на жаль, ми змушені йти в лікарню, пити пігулки, витратити багато грошей, а головне, це нам зовсім не допомагає або допомагає лише на деякий час. От і я зіткнулася з подібним.

Коли вже думала, що виходу немає, натрапила на рекламу в газеті про бальзам Болотова і вирішила замовити, подумала, раптом допоможе. Винайшов цей бальзам Борис Васильович Болотов, відомий академік. Йому наразі вже майже 90 років! А це неодмінно щось та означає. Після того, як я почала пити його бальзам – стали траплятися дива. Спочатку я відчула, що в мене нормалізувалося травлення, відчула легкість і прилив сил, енергію. Рівень цукру з 9.1 знизився до 5.2, тиск нормалізувався, перестали боліти суглоби, спина. Пройшли біль та набряки в ногах, майже зник варикоз. У мене навіть зморшки почали розгладжуватись, подруги питають чи не закохалась я!

А ще ні я, ні мій лікар не можемо пояснити ось що. У мене катаракта вже 9 років і кожні 6 місяців я проходжу лікування. Прийшла до лікаря, а вона і каже: «У вашому віці у вас такі зміни, що і у молодих таке рідко трапляється, це дуже дивно, на моїй практиці такого ще не було!» Дивлячись на мене, люди часто запитують мене, як я виглядаю такою гарною і щасливою, питають чи є якийсь секрет. А я із радістю всім розповідаю, що це все завдяки бальзаму Болотова.

ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА.

УВАГА! Кожному замовнику – брошура Б. Болотова у ПОДАРУНОК.

**ВАРТІСТЬ: 500 мл – 490 грн;
250 мл – 360 грн**

(поштові витрати сплачує отримувач)

Замовляйте за телефонами: (050) 271-28-88; (067) 794-25-27

Протистояння

Головний фінансист обласної адміністрації Ігор Никитюк.

Голова бюджетної комісії Волиньради Ірина Вахович.

Битва за волинський бюджет: обласна адміністрація подала судовий позов проти обласної ради

Причиною стали 25 мільйонів гривень, або 0,3 відсотка, кошторису краю

20 грудня на 22-й сесії Волинської обласної ради, на якій не було голови Ігоря Палиці, депутати розглянули й ухвалили бюджет області на 2019 рік. Його доходи — 6,9 мільярда гривень. Це головний фінансовий документ краю, згідно з яким виділяються кошти на освіту, медицину, комунальну сферу, ремонтуються дороги, виплачується матеріальна допомога. Проект рішення підтримали 40 із 64 обранців територіальної громади Волині. Вже тоді голова обласної державної адміністрації Олександр Савченко заявив, що бюджет приймали без дотримання регламенту, з порушенням процедури

РІЗДВЯНИЙ «ПОДАРУНОК» ВІД ОЛЕКСАНДРА САВЧЕНКА

Голова постійної комісії з питань бюджету, фінансів та цінової політики обласної ради Ірина Вахович називає наміри скасувати рішення про бюджет початком передвиборчої кампанії. Головна мета судового позову — інформаційна атака на обласну раду. Як пояснює Ірина Вахович, за основу рішення про обласний бюджет був проголосований проект, внесений і розроблений адміністрацією. Коригування зовсім невеличкі, але воно викликало в голови ОДА спротив.

Голова бюджетної комісії обласної ради вважає, що адміністрація безпідставно шукає порушень у процедурі прийняття кошторису області. При цьому вона нагадує, що після сесії обласна рада самотужки підготувала документ.

— Уперше за три роки каденції департамент фінансів не брав участі, — розповідає пані Ірина. — Вочевидь, це відбулося з прямої вказівки Олександра Савченка. Бюджет готували профільна комісія та працівники виконавчого апарату обласної ради. Простішою мовою: декілька людей виконали те, що робить департамент фінансів ОДА. Ми оприлюднили цей проект рішення на сайті обласної ради. Про-

ню хвилину вирішили перерозподілити на інші цілі.

Більше того, проект рішення у редакції бюджетної комісії перед голосуванням депутатам на ознайомлення не надавався. Практично депутати не знали, за що голосували.

Рішення бюджетної комісії було надіслане адміністрації тільки 21 грудня 2018 року, тобто вже після сесії. Опрацювати ці пропозиції мав департамент фінансів спільно з головним розпорядником коштів обласного бюджету. Після цієї роботи обласна державна адміністрація (а не окремі, визначені обласною радою, представники) мала прийняти рішення про подання або неподання доопрацьованого проекту.

Натомість голова бюджетної комісії Ірина Вахович навіть не представила доповіді щодо переліку змін, хто їхній ініціатор, які законодавчі підстави та обґрунтування доцільності їх внесення.

Керівник виконавчої гілки влади в області Олександр Сав-

ченко під час сесії виступив категорично проти пропозиції депутатів з ситуації більшості зняти 17 млн грн з перинатального центру, який нарешті можна було запустити і будівництво якого триває вже більше 18 років. Окрім того, зняли 5 млн грн із галузі фізичної культури і спорту та 1 млн грн — із програми забезпечення дітей-сиріт житлом. До слова, таким рішенням депутати залишили фінансування цієї програми на рівні минулого року.

Щодо заяв представників обласної ради про неможливість реалізувати заходи Регіональної цільової програми соціального захисту населення на 2019–2022 роки у частині надання волинянам, які потрапили у складні життєві обставини, матеріальних допомог, то це не відповідає дійсності. Адже, враховуючи важливість питання, у проекті бюджету саме на вказані цілі обласною державною адміністрацією передбачалося понад 3 млн грн у першому кварталі 2019 року, що і буде зроблено.

йшло кілька днів і на Різдво отримали «подарунок» від голови ОДА — повідомлення, що Олександр Савченко подає в суд, бо бюджет ухвалено з порушенням.

Як стверджує Ірина Вахович, усі внесені зміни напередодні сесії розіслали депутатам в електронній формі, а у дені сесії роздали роздруковані у паперовому варіанті. Вона не розуміє мотивів цього протистояння. У цій ситуації є два виходи: або адміністрація відкликає свій позов, вони тиснуть один одному руки й працюють далі разом задля блага волинян. Або суд вирішить, на чиему боці правда.

На сесії депутати перерозподілили 25 мільйонів гривень, це всього 0,3 відсотка від загальних доходів бюджету. За основу прийняли підготовлений департаментом проект. Зміни насправді незначні, і це було колегіальне рішення, стверджує голова бюджетної комісії.

Отож, куди спрямували кошти. Всього 48 пунктів. Від заміни вікон у школах та дитячих садочках до реконструкції і ремонту закладів комунальної власності. Найбільша сума — 6,4 млн грн — для надання одноразової грошової матеріальної допомоги громадянам, які опинилися в складних життєвих обставинах, за зверненнями до депутатів обласної ради. На програму підтримки індивідуального житлового будівництва на селі «Власний дім» — 1,15 мільйона гривень. На «Волинькард» — 1 мільйон для придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів. На висвітлення діяльності обласної ради у засобах масової інформації — 550 тисяч.

xxx

Дві гілки влади на Волині — виконавча й представницька — не можуть порозумітися. Далі буде ще гірше, адже наближаються президентські вибори а восени — парламентські. Хто виграє у цій битві амбіцій, ми не знаємо, а програти можуть всі волиняни.

Щоб дізнатися, коли буде розглядатися позов обласної державної адміністрації до обласної ради, ми зателефонували у Волинський окружний адміністративний суд. Як нам повідомила помічник голови суду Олена Сидорчук, суддя Віра Смокович перебуває на лікарняному, тому поки що дату не призначено. ■

Кость ГАРБАРЧУК

ДЕПУТАТИ НЕ ЗНАЛИ, ЗА ЩО ГОЛОСУВАЛИ?

Точку зору виконавчої влади оприлюднено на офіційному сайті. Обласна державна адміністрація вирішила через суд скасувати рішення обласної ради «Про обласний бюджет на 2019 рік», оскільки вважає, що на сесії було порушено порядок складання і затвердження кошторису.

Як відомо, розробником головного фінансового документа та відповідальним за його виконання є обласна державна адміністрація. Тож проект, запропонований ОДА, розглянули і обговорили на 5-ти профільних комісіях. Однак на останньому засіданні бюджетної комісії, у переддень сесії, раптово внесли зміни і не дали можливості департаменту фінансів ОДА їх опрацювати, що й зазначив його директор Ігор Никитюк. Мова йшла про 25 млн грн, які в остан-

РЕКЛАМА

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitraktor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

Фермерське господарство ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ трактористів, зварювальників та токарів. Заробітна плата висока + проживання.
Тел. 0967780333.

ТЗОВ «КІВЕРЦІВСЬКЕ РТП» НАДАЄ ПОСЛУГИ:

- ремонт автотракторних двигунів;
- ремонт компресорів КамАЗ, ЗІЛ-130, Т-150, МАЗ;
- шліфування колінчастих валів;
- ремонт паливної апаратури;
- автомобільні перевезення;
- ремонт ПД-10, П-350;
- токарні, слюсарні послуги

ЯКІСТЬ ГАРАНТУЄМО.

м. Ківерці, вул. 17 Вересня, 49,
тел.: (03365) 2-21-70, 0677767599, 0990339210.

Доброго дня вам, люди!

Добре, хоч посівати по телефону ще не навчилися!

Хто б там що не казав, але без мобілки тепер важко уявити наше життя, адже ця «коробочка» має дуже багато можливостей. З одного боку, гаджети роблять простішим наше спілкування. А з іншого — неймовірно віддаляють

Олександр ДУРМАНЕНКО

Пам'ятаю, як малим їздив до бабці в село, щоб поколядувати. За це завжди отримував солодошці та гроші. Але не це було головним, а дивовижна атмосфера родинного свята. Збиралися всі: приїжджала навіть 80-річна заборолівська тітка і родичі із Сумщини.

А тепер прогрес усе змінив. Спостерігав, як хлопчина літ 10 щедрував по... мобілці! Це відбувалося у маршрутці — малий скоренько пробубонів віршичок, але виразно промовив: «Дайте, бабцю, п'ятака!» І з усього було зрозуміло, що до неї він вибереться ще не скоро, навіть не зважаючи на обіцяну винагороду.

Хай там як, але головне питання залишилося без відповіді: цікаво, як бабуся віддячить щедрувальникові? Чи то поповнить мобільний, чи перекаже гроші на картку, чи все ж таки дочекається його і подякує особисто.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

А ці хлопці вже пощедрували і заробітками в інтернеті хваляться.

У Бронниках свято вдалося

Традиція капостити на Меланку сягає вглиб віків. Віддавня щедрувальники то ховали ворота, то крали собачу будку, то ще щось чверили

Сергій НАУМУК

Фото зі сторінки Петра Ткачишина у «Фейсбуці».

Один гуцул якийсь розповідав, що у райцентрі парубки тієї ночі повертали гармату-пам'ятник дулом у напрямку на Москву.

Особливим «шиком» вважають затягнути якийсь господарський реманент на недосяжну висоту, аби потім знімати за могорич від власника. Тож де тільки

бувають сани та вози. У Бронниках Рівненського району шибенки поставили два вози на дах автобусної зупинки (на фото). Інформацію про це поширив у «Фейсбуці» Петро Ткачшин із Рівного. Користувачі соцмережі підколюють одне одного: «Петь, твоя робота?» На запитання іншого, чи свято вдалося, можна ствердно відповісти: «Так!»

Навіжений тато, або 13 секунд до смерті

Часто доводиться спостерігати, як на пішохідних переходах нетерплячі не можуть дочекатися зеленого сигналу світлофора. Хоч табло показує, що чекати всього 20–30 секунд, вони, ризикуючи життям, перебігають на червоне світло.

Костянтин МОРОЗ

А нещодавно був шокований побаченням в обідню пору на проспекті Волі, де дуже інтенсивний рух. Якийсь навіжений батько з малюком на руках, ніби пристойно одягнений і на вигляд зовсім не п'яний, кинувся перебігати вулицю на переході біля ЦУМу на червоне світло, коли таймер показував, що потрібно зачекати 13 секунд. Цього придурка (інакше його не назвеш) ледве не збив таксист. Якщо потенційному самогубцю набридло жити самому, то для чого ризикувати дитиною й підставляти водія машини? Прикро, але для таких порушників у нас покарання символічне — 51 гривня.

23 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.07, захід — 16.53, тривалість дня — 8.46).

Місяць у Леві, Діві. 18–19 дні Місяця.

Іменинники: Анатолій, Григорій, Павло.

24 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.05, захід — 16.55, тривалість дня — 8.50).

Місяць у Діві. 19–20 дні Місяця.

Іменинники: Віталій, Володимир, Йосип, Степан, Федір.

Анекдоти

— Куме, увімкни́ть телевізор.

— Навіщо?

— А раптом зараз у новинах скажуть, що в нас все добре, а ми про це не дізнаємося.

:) :))

Що я можу сказати про своє благополуччя... Якби мою зарплату проїдали не ми з котом, а лише кіт, він, напевно, вважався б котом із середнього класу.

Золоті слова

«У товаристві брехунів чесну людину сприймають за дурня».

Кодо САВАКІ,
японський філософ, майстер дзен.

Прогноз погоди

«Ще одні сніги зимують на щасті, як на листі»

Отакі рядки українського письменника Миколи Вінграновського згадалися цього морозного дня

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Алли Адамської, **23 січня** — хмарна погода з проясненням, невеликий сніг, на дорогах ожеледиця. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі 6–11 градусів морозу, вдень — 1–6 нижче нуля. **24-го** — мінлива хмарність, без істотних опадів, на дорогах ожеледиця. Вітер південно-східний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі 7–12 градусів морозу, вдень — 2–7 градусів із позначкою «мінус». За багаторічними спостереженнями, найтепліше 23 січня було 1993 року — плюс 10, найхолодніше — 2006-го — мінус 26 градусів.

У Рівному хмарна погода триматиметься до самого вечора. Вранці піде дрібний сніг. У другій половині дня опадів не очікується. **Температура повітря 23 січня 5–8 градусів морозу, 24-го — 7–9 із позначкою «мінус».**

Ведучий рубрики
Олександр ДУРМАНЕНКО

Тел. 72–38–94.

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТИ НА ВИХІДНІ» за 17 січня:

Український Ван Гог повернувся з війни і представив світові свої шедеври

Чи випадково загинув конкурент № 1 Януковича?

Вщипнеш за сідницю чужу жінку — отримаєш 5 років, а свою дружину — 7

«ЦІКАВА»
ЗА 17 СІЧНЯ
ЩЕ У ПРОДАЖУ!

Хто з нами — той знає більше!!!

РЕКЛАМА

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ
ПРОДАЖ • МОНТАЖ • ДОСТАВКА

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22 teplo-port@ukr.net

(050) 888-47-16

(098) 888-47-55

Погляд**Василь Уліцький,**
заступник головного редактора
«Газети Волинь»**В Україні новий
П'ємонт* — Вінниця****«Ну і чим ваші вінницькі кращі за донецьких і дніпропетровських?» — таке запитання доволі часто звучить, щоб довести, що «всі вони однакові». Оце нещодавно знову його почув, вже особисто. І маю що відповісти**

По-перше, газетярі, в тому числі і я, можуть висловити пану Гройсману з Вінниці чимало претензій за його цілковите ігнорування проблем преси. Але мушу визнати: нинішній прем'єр — локомотив ключової реформи децентралізації, яка дає результат уже і в майбутньому дасть ще більший. Тому вже тільки через децентралізацію, попри особистий на Гройсмана «зуб», ставлю йому великий плюс. Бо і рейтингові «Батьківщина» Тимошенко, і «Опоблок» Бойка децентралізаційні закони у більшості випадків не підтримували. А комік Зе взагалі, певно, вимовити такого слова — децентралізація — не зможе.

По-друге, вінницький Порошенко безвізом відкрив для українців Європу та світ, зруйнував завису. А ваш донецький, нагадати, яким боком розвернувся до цивілізованого світу?

Далі. Митрополит Вінницький Симеон став одним із двох єпископів Московського патріархату, який мав сміливість, мудрість і далекоглядність прийняти нову Православну церкву України, а не вишукувати з лупою, що ж у тому Томосі неканонічного? Міг тихенько, як вірний солдат Москви, сидіти собі, але зробив крок, за який йому, впевнений, подякують діти та онуки українців. Та й сама Вінниччина є лідером за переходами парафій із російської церкви в українську.

До речі, дорікають гаранту, чого це він із тим Томосом носить по Україні. Дубняк Дмитро, керуючий справами виконавчого апарату Волинської обласної ради, зневажливо називає ці поїздки «Томос-турами». Я трохи здивований, що чимало українців усіма способами намагаються применшити, нівелювати факт отримання Томосу. Розумію, що не любите Порошенка, бо бурштин не можете поділити. Але ж, як кажуть на Галичині, майтесь на стриманні, відділяйте зерно від половини.

Піариться Порох на Томосі? Бо має право. Якби не він, то ті «батюшки» ще б довго козу водили. Зрештою, треба собі просто зізнатись: не буде «Армія, мова, віра» — буде «Голодомор, Сибір і русифікація». Доведено рівно 100 років тому в УНР.

Ну і згадайте, хто у квітні 2014-го звільнив приміщення Харківської обласної держадміністрації від натовпу сепаратистів. Вінницький спецназ «Ягуар»! Ці хлопці фактично втримали Харків у складі України.

То «всі однакові» чи ні?

...Колись Львів називали українським П'ємонтом. Здається, Вінниця просить місто Лева посунутись.

* П'ємонт — провінція Італії, навколо якої відбулося об'єднання країн. ■

Пряма мова**Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, популярний шоумен, який балотуватиметься у Президенти, заявив, що його підставили із новорічним роликом (телеканал «1+1» замість привітання Президента у новорічну ніч поставив звернення Зеленського. — Ред.):**

...Чому Президент був трохи пізніше?.. Я думаю, що це — технічна помилка. Я нічого не планував, даю слово. Не можу відповідати за канал. Думаєте, це я вигадав такий прикол, що давайте мене покажемо, а його (Петра Порошенка. — Ред.) посунемо? Ні. Ми не маємо стосунку до Президента. Ми робили свою програму.

Резонанс**ЧОМУ «ТРУСИЛИ» ОБЛАСНУ РАДУ
І БУДИНОК ДЕПУТАТА
ВАСИЛЯ СТОЛЯРА?**

17 січня співробітники Служби безпеки України з Києва провели обшуки в приміщенні «КП «Волиньприродресурс» Волинської обласної ради та вилучили 50 різних документів

Петро МАКАРУК

Цікаво, що ще напередодні обшуку керуючий справами виконавчого апарату Волинської облради Дмитро Дубняк поширив емоційний допис, в якому зазначив, що «Порошенко дав команду силовикам залякати Волинську обласну раду і волинян, провести обшуки та відкрити кримінальні провадження по комунальних підприємствах». «Ми не боїмося тебе, о «ПОП», — дозволив собі чиновник таку форму звертання до Президента (очевидно, маючи на увазі перші букви у прізвищі, імені та по батькові Петра Олексійовича Порошенка).

Старший слідчий слідчого управління Головного управління Служби безпеки України в місті Києві та Київській області Павло Чурсін так відповів на звинувачення у замовності справи з боку глави держави: «Я, як співробітник СБУ, розслідую кримінальне провадження як член групи слідчих. І я працюю під керівництвом СБУ, тому ніяких вказівок не отримую ні від Адміністрації Президента України, ні від Президента».

В ухвалі Печерського районного суду Києва від 20 грудня 2018 року йдеться про те, що комунальному підприємству «Волиньприродресурс» інкримінують внесення «за попередньою змовою з головою Волинської обласної ради Палицею І.І.» недостовірних відомостей до документів для отримання спецдозволів на користування надрами, — через це нібито занижено розмір офіційних платежів до державного бюджету з 600 млн грн до 37 млн 900 тис. грн.

Нагадаємо, що, за словами

Фото konkurent.in.ua.

Чекаємо коментарів від Василя Андрійовича...

голови Волиньради Ігоря Палиці, який живе у Швейцарії, гроші на дозволи «КП «Волиньприродресурс» — 62 мільйони гривень — вдалося отримати

«**Адвокат «Волиньприродресурсу» Юрій Тертичний розповів, що «найбільше слідчих цікавило все, що стосується бурштину».**

завдяки підтримці київського підприємства «Ізумруд». Цю фірму пов'язують із структурами олігарха та партнера Палиці Ігоря Коломойського, який уже тривалий час не з'являється в Україні.

Тим часом адвокат «Волиньприродресурсу» Юрій Тертичний розповів, що «найбільше слідчих цікавило все, що стосується

бурштину», вони «мали інтерес до картографічних матеріалів, на яких вказано, де саме розміщені поклади бурштину». За словами Тертичного, слідчих також «цікавили оригінали спецдозволів на видобування корисних копалин», хоч підприємство неодноразово давало нотаріально завірнені копії даних документів Генпрокуратурі і в судах. «Для чого силовикам ці документи? На мою думку, тільки для того, щоб їх вилучити та не давати можливості працювати підприємству. Все це для того, щоб дестабілізувати діяльність комунального підприємства», — заявив Юрій Тертичний.

Зазначимо, що паралельно з обшуками у «Волиньприродресурсі» відбувалися слідчі дії у приватному будинку директора «КП «Волиньприродресурсу» депутата обласної ради Василя Столяра. На сайті обласної ради повідомляється, що також є ухвала суду про проведення слідчих дій у самій облраді. ■

Шок!**ЗАРУБАВ СОКИРОЮ ГОСПОДАРЯ****Трагічний випадок стався напередодні Водохреща у Стенжаричах Володимир-Волинського району****Богдана КАТЕРИНЧУК**

Як повідомили у відділі комунікації поліції Волині, 26-річний місцевий мешканець гостював у свого знайомого — 53-літнього одно-

сельця. Допилися до того, що почали сваритися. У якийсь момент молодший чоловік схопив сокиру і вдарив господаря кілька разів по голові. Внаслідок отриманих травм той помер на місці.

Відкрито провадження за ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України. Винуватцеві трагедії оголошено про підозру у злочині — йому обрано міру запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. ■

Цифри Факти

Волинь

● Волинь увійшла до найбільш екологічно чистих областей України, зайнявши у відповідному рейтингу 6-те місце. Найчистішою визнали Чернівецьку. За нею – Івано-Франківська, Рівненська, Тернопільська, Закарпатська та Волинська.

● Горохівські медики вивели з алкогольної коми 20-річного волинянина. Непритомний, з тілесними ушкодженнями молодий чоловік потрапив у реанімаційне відділення. Прийшовши до тями, він пояснив, що поранився унаслідок падіння.

● Учні загальноосвітньої школи с. Журавлине, що на Старовижівщині, одержали вітання із 14 держав. Листи прийшли з Туреччини, Італії, Іспанії, Румунії, Греції, Словаччини, Франції, Литви, Тунісу, Чехії, Македонії, Португалії. Крім листівок, школярі у конвертах знайшли листи, які розповідають про традиції святкування Різдва в цих країнах. Діти є учасниками навчальної програми Європейської комісії eTwinning. В її рамках відбувається листування та спілкування англійською з однолітками різних європейських країн.

● 6 тисяч віників виготовлено для звірів у Шацькому національному парку. З приходом зимових холодів диким тваринам все складніше добувати собі корм, тож діють підгодівельні майданчики. Тут сіно, віники з кропиви, з листяних порід дерев, жолуді, зернові. Окремо в спеціальних пристосуваннях – солонцях (колодах, із видовбаними в них дірками) розкладено сіль, яка дуже смакує звірятам і є для них необхідною мінеральною добавкою.

● 68-літня волинянка Лідія Горошко, яка народилася та виросла на Волині, пройшла «вибір наосліп» у шоу «Голос країни» і потрапила в команду Тіни Кароль. Методист районного будинку культури виконувала пісню «Я козачка твоя». Пані Лідія народилася в селі Нуйно Камінь-Каширського району. У 1969 році закінчила музичне відділення Луцького педучилища і відтоді живе і працює в містечку Гайсин Вінницької області. ■

Рости здоровим!

Зимовий лелека приніс їм 19-ту дитину!

Наші герої – багатодітна сім'я Ковалевичів – живуть у селі Глинне Рокитнівського району Рівненської області

Катерина ЗУБЧУК

Улітку 2016 року про це подружжя ми розповідали у публікації «Якби мені ще одне життя, то я б хотів прожити його зі своєю дружиною» (сторінка «Любить! Не любить!»). Тоді у Світлани Степанівни та Петра Івановича було 10 доньок і 7 синів. Восени 2017-го число дівчаток зросло – родина поповнилася донькою, яку назвали Настею. А ось недавно в сім'ї стало більше і на одного синочка – новонародженого хлопчика назвали Назаром. Немовля з'явилося на світ вагою 3 кілограми 930 грамів, почувається добре. На пологах дружини був присутній чоловік. Він увесь час стояв біля вікна, молився, а коли на світ прийшов синочок, то на радощах заплакав. У родині жартують: Назарчик – то подарунок батькові на день народження на Водохреще та мамі, котра 45-річчя святкує сьогодні.

Світлана Степанівна і Петро Іванович у шлюбі понад 28 років. І ось яке багатство назвали за ці літа – 19 синів і дочок, старші діти, котрі вже мають свої сім'ї, подарували онуків. А слова, які два роки тому стали заголовком публікації «Якби мені ще одне життя, то я б хотів прожити його зі своєю дружиною», – а по-

Ще одного братика мають маленькі Ковалевичі.

чула від глави родини. «Може, трошки щось підправив, але в цілому не міняв би нічого», – таким було їх продовження. І ці слова важать більше за всі

гатові родини – це вже не дивина: є сім'ї, де росте 15–16 синів і дочок, навіть 18. А от 19-та дитина – це вперше. Видно, таки справджу-

«Якби мені ще одне життя, то я б хотів прожити його зі своєю дружиною.»

компліменти, які тільки можна придумати. Щоб так сказати, треба, аби обраниця справді була твоєю половинкою.

Улітку 2016-го Ковалевичі не загадували, чи буде у них ще поповнення. Бо, як вважають, на все Божа воля. У Рокитнівському районі ба-

ється повір'я, що висока народжуваність пов'язана із символом великої родини – Юзефівським дубом, що росте неподалік Глинного. Вітаємо наших героїв із таким поповненням – нехай росте синочок здоровеньким батькам на радість! ■

У номері!

У луцькому ліфті ледь не сталась трагедія

Працівникам Волинського обласного центру екстреної медичної допомоги не звикати до екстремальних ситуацій. Окрім бездоріжжя, зношеного санітарного транспорту, хвилює медиків ще й проблема несправних підйомників у наших будинках

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

Трагедія, яка сталася в луцькій багатоповерхівці у вересні 2017 року, змусила відповідні служби об'єктивніше оцінити стан ліфтів. Після інспектування в багатьох будівлях їх просто вимкнули, змушуючи мешканців здавати гроші на ремонт. Чималі кошти були виділені торік і з міського бюджету. Але навести лад у цьому великому і складному господарстві не вдається. І обходитися без ліфтів хво-

рим, старим та німецьким жителям горішніх поверхів дуже важко. І ризикувати життям нікому не хочеться.

Розповідаючи про одне зі своїх нічних чергувань, коли виникла реальна загроза для пацієнта та фельдшера, старший лікар зміни центральної оперативної диспетчерської Волинського обласного центру ЕМД Світлана Ішук не приховувала обурення:

–17 січня о пів на третю ночі фельдшерська бригада виїхала до лучанина з передінфарктним станом, який

проживає на Київському майдані, 7. Надали невідкладну допомогу і треба було терміново доставити хворого у стаціонар. Вирішили скористатися ліфтом. За словами фельдшера, зайшли удвох із пацієнтом, він натиснув кнопку – і кабіна зі скреготом полетіла вниз. На щастя, за кілька секунд застрягла між поверхами, що й врятувало від падіння. Мені довелося довго телефонувати в різні служби, щоб визволити «заручників». І з ношами в більшості дев'ятиповерхівок доводиться намучитися, бо тісні сходові майданчики. І у ліфтах не знаєш, чого очікувати. Після такої пригоди не тільки у хворого, а й у медиків може статися інфаркт! ■

Цифри Факти

Рівне

● Близько 400 людей евакуювали після дзвінка 45-літньої рівнянки про «замінування». Правоохоронці обстежували приміщення вокзалу та прилеглу територію. Експерти-вибухотехніки, кінологи, слідчо-оперативні групи та працівники інших служб небезпечних предметів не виявили. Жінку не затримали, триває досудове розслідування, а слідчі за цим фактом розпочали кримінальне провадження. Рівнянці загрожує до шести років перебування за ґратами.

● 27-річний чоловік із Дубровицького району помер від кору. Захворів 2 січня, за медичною допомогою звернувся 11-го. Автомобілем «швидкої допомоги» його терміново доставили в інфекційне відділення Дубровицької ЦРЛ, де госпіталізували. 15 січня він помер. Це вже друга смерть від кору в поточному році. Найвища захворюваність в Гошанському, Рівненському, Костопільському районах.

● Рівненщина – серед п'яти областей України, де найближчим часом розпочнеться тестування телемедицини в сільських амбулаторіях. Проект передбачає роботу за чотирма найпоширенішими нозологіями: серцево-судинні захворювання, бронхіальна астма, цукровий діабет, дерматологія.

РЕКЛАМА

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном –
20x20x40

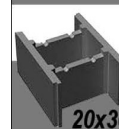

без дна –
20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК

20x10x40

20x30x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК

066 897-96-96

067 116-11-44

Репортаж із глибинки

Отець Серафим дорожить образом Богородиці, який зберігається у храмі з XVIII століття.

Староста Ольга Маখনовець біля візитівки Четвертні.

Подружжя Аршуліків на своєму затишному обійсті.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Четвертня мала в давнину привілеї міста

Катерина ЗУБЧУК

«Є ЛЮБИТЕЛІ ПОЖИВИТИСЯ НА СТАРОВИНІ, А Є ПАТРІОТИ, ЯКИМ ВАЖЛИВО ПОБАЧИТИ БЕЗЦІННІ РЕЛІКВІЙ»

На Волині багато сіл, про древність яких свідчать залишки городищ, оборонних валів. Але ось така пам'ятка, яку має Четвертня, — церква, збудована понад 400 років тому, — не всюди збереглася. Тож ми насамперед прийшли у місцевий храм Преображення Господнього. І від настоятеля отця Серафима почули, яке це намолене місце і чим воно багате.

Священик у сьомому поколінні, отець Серафим Симонович, як сам сказав, у юності різні думки мав і після школи захотів вивчитися на електрика. Вступив у Луцьку в профтехучилище. Але згодом зрозумів, що це не його покликання і пішов у духовну семінарію. Тобто — по стопах батька. Храм села Четвертня — перша його парафія, де він служить уже 19 років.

До речі, з першого погляду церква за архітектурою нагадує костел.

— Справді, це так, — каже отець Серафим. — Тільки нема ніш для фігур Петра і Павла. Але храм ніколи під унею не був. Просто зводили його майстри, які будували різні церкви, і ось так змішали стилі.

Якщо деякі старовинні храми впродовж віків перебудовувались (їх відновлювали після пожежі, наприклад, і вони зазнавали змін), то у Четвертні він такий, яким був і 400 років тому. І тут завжди звучало слово Боже, бо не закривався навіть за часів Союзу.

— Під час війни, — розповідає отець Серафим, — снаряд, який летів з боку Боровичів, поціливі і вибив частину стіни. Це як мій батько служив, то вона була зруйнована, але згодом її відновили.

Двері — з литого товстого металу, незвичайні замки на них. І ключі ковані, як і масивний ланцюг. Це те, від чого вже на вході до церкви віє давниною. Але то ще дрібниці порівняно з тим, чим вона багата. Священик розповідає про старовинний іконостас, якому років 200–250 («його плавучою баржею доставили сюди колись по Стиру»), і про те, що тут, на території храму, був колись монастир.

— Під аналогічником є вхід у підземелля, де похоронена Барбара Четвертинська, яка княжила в селі у XVIII столітті, — каже отець Серафим. — Кім-

у XVI столітті тут проводилися щотижневі торги, був один ярмарок на рік. Побувавши у цьому селі, що в Маневецькому районі, ми пересвідчилися, що нинішні його мешканці знають і цінують історію свого рідного куточка. Вони з пошаною згадують князів Четвертинських, зокрема Анну Четвертинську та її чоловіка Януша Збаразького, які в 1600–1604 роках збудували храм, що й сьогодні є окрасою усієї округи

Олександр Маখনовець — один із тих, хто вдома хазяйнує успішно.

ната, де стоїть склеп, і зараз є — тільки у 1990-х роках двері до неї були замуровані. Бо навідувалися «чорні» археологи, які щось намагалися там знайти. Одне слово, стали люди тривожити кістки (навіть пропонували перепоховати княгиню Барбару), і громада вирішила закрити вхід.

З вдячністю згадує те, з якою зацікавленістю отець Серафим розповідав про храм, де служить, про те, яких гостей — не лише з Києва, а й з польських міст — мав. Багато хто, довідавшись про старовинну церкву у Четвертні, виявляє бажання побувати тут. І з особливим трепетом настоятель храму показував реліквію, яка датується XVIII століттям, — образ Богородиці. Його подарувала цариця Катерина II Барбарі Четвертинській у рік її смерті для місцевого монастиря. І, звичайно, не менш цінним є Євангеліє, яке було надруковане в Москві у 1759 році, а у Четвертню, для церкви монастиря, передане царицею у 1791-му. Це ті реліквії, які ніби скорочують відстань-століття. І вже здається не таким далеким XVIII вік, коли ми споглядаємо, можемо доторкнутися до святинь, що збереглися до наших днів.

— Є любителі поживитися на старовині, — каже отець Серафим, — а є патріоти, яким важливо побачити такі пам'ятки, які маємо ми. Їм я завжди радий.

«ВІДОМА СПОРТСМЕНКА ІРИНА КЛИМЕЦЬ — ЦЕ НАША ДІВЧИНА»

Із селом нас знайомила староста Четвертнянського старостинського округу Колківської селищної ради Ольга Маখনовець. Вона і про храм місцевий насамперед згадала, і про ті вітряні млини, яких колись тут було декілька (один із них свого часу перевезли у музей під відкритим небом, що у Рокинях Луцького району). І показала той вітряк, який зараз у полі стоїть. Це уже новітня споруда, котру побудував за старими зразками місцевий чоловік, щоб нагадувала, як то було в минувшину. Ольга Миколаївна розповіла і про проблеми села (як їх вирішують), і про людей, які творять уже сучасну історію Четвертні:

— 400 дворів у селі, 1300 чоловік живе. І пенсіонери є, але й молоді чимало. От тільки молоді люди виїжджають на заробітки. Ото поки вчать у місцевій школі, то тримаються села. А потім

«400 дворів у селі, 1300 чоловік живе. І пенсіонери є, але й молоді чимало. От тільки виїжджають на заробітки.»

хтось періодично за кордоном, у Польщі, зокрема, заробляє на життя. На жаль, вдома нема за що «зачежитися». А той, хто не хоче зриватися в далеку дорогу, обрав завод «Кромберг» — автобус приїжджає і возить до Луцька чоловік 50, які у три зміни працюють там.

При нагоді Ольга Маখনовець прокоментувала і те, що дало створення Колківської об'єднаної територіальної громади:

— Торік дорогу на одній боковій вулиці зробили, а то не можна було там уже ні проїхати, ні пройти. А на приміщенні дитячого садка дах перекрили, що дотягнуло майже на 800 тисяч. Сільрада таких коштів, звичайно, не мала. А ще були дрібніші витрати

на об'єктах і у Четвертні, і у Криничному, що належить до нашого старостинського округу. От би ще нам спортивний зал у селі побудувати, якогось, на жаль, у Четвертнянській школі нема. Ще на початку 2000-х планували спорудження нового навчально-го закладу, вже й фундамент залили. Але далі справа не пішла. Мабуть, вичули про металевий молот Ірину Климець зі збірної України — це наша дівчина. Вона брала участь в Олімпіаді-2016, що проходила у бразильському місті Ріо-де-Жанейро. А цього року успішно виступила на Чемпіонаті Європи з легкої атлетики. У селі є багато молоді, яка б хотіла займатися спортом.

«А Я НЕ ХОЧУ НА ПОЛЯКІВ РОБИТИ»

Ми їдемо якраз тією дорогою, яку, як розповідала Ольга Миколаївна, об'їздили минулого літа. Наш шлях — до обійстя Олександра Маখনовця. Цю адресу пані Ольга запропонувала, коли мова зайшла про тих жителів Четвертні, які все-таки не вирушають у пошуках заробітку на чужину, а вдома, у власному господарстві, трудяться. І до того ж — успішно.

Олександр Маখনовець — депутат Колківської селищної ради. У 2003 році своїм хазяйством зайнявся, вийшовши з колгоспу. Спочатку картоплю вирощував, а згодом спеціалізувався на тваринництві. Тепер має 10 корів, обробляє до 20 гектарів землі (а було й 30 гектарів). І зернові сіє, і кукурудзу — силос із неї, як почули від чоловіка, найкращий корм для худоби, не дарма він цінується і в Європі, і в Америці. Батькові допомагають сини Сергій та Олександр, які залишилися вдома (є ще дві дочки, але вони вилетіли з рідного гніздечка). За рік Маখনовці здають на Рокишнянській сирзавод 300 тонн молока.

— Колись Четвертня цього продукту виробляла найбільше в області, — була «мільйонником», — каже Олександр Іванович. — Ось на цій нашій вулиці було 13 господарств, де тримали по троє і більше корів. А зараз у мене — 10 і ще у мого брата чотири. І все. А решта попродавали годувальниць взагалі, або по одній залишили, аби для себе молока вистачало.

Чоловік вважає, що люди займалися тваринництвом, поки не спробували, що таке заробітки за Бугом.

— Хоча про Польщу, то нехай мій син Сергій скаже, — говорить Олек-

сандр Маখনовець. — Він бував там і знає, що треба щодня 14 годин гарувати. Вдома, у своєму господарстві, я стільки не працюю — вистачає по дві години зранку і ввечері, щоб запорати хазяйство. І головне — я не хочу на поляків робити.

Чи важко було йому, трактористу, який свого часу працював на обробітку картоплі в колгоспі, переключитися на своє хазяйство? З цього приводу чоловік каже:

— Ні. Навпаки — приємно. Через що? Бо був один голова колгоспу (не називатиму хто — їх у нас багато поминалося), який, коли я покидав колективне господарство, бо нічого не платили (це 2003 рік. — Авт.), сказав мені: «З годою помреш». Не помер. Ми зі свого хазяйства продаємо понад 30 тонн жита. Правда, перекупникам, бо комбінат хлібопродуктів не приймає нашого зерна, оскільки ми поки що числимося як індивідуальне підсобне господарство. Сподіваюся, що в цьому році матимемо обіцяний згідно із законодавством статус сімейного фермерського господарства.

До таких, хто у своєму хазяйстві трудиться, не шукаючи заробітку на чужині, належить ще один наш співрозмовник — Іван Аршулік.

Чоловік — у минулому агроном. А точніше, як сам висловився, він — агроном по життю. Працював у колгоспі. Після хвороби переключився на домашнє господарство. Знання агронома пригодилися, особливо коли взявся в останні роки за створення садка. Про недугу свою Іван Федорович згадав (а мав він онкологію, ногу довелося ампутувати), бо це був непростий для нього час. Дружина, троє діток, а він, маючи 31 рік, — без ноги.

— Звичайно, був розпач, — каже господар. — Але його витіснила оптимістичніша думка: є руки, могу ходити, хоч і з протезом, — чого на життя нарікати? Складно було, бо довелося перебудуватися. А це ж 1991 рік — Союз розвалився. Перебудова скрізь. Тим, у кого зі здоров'ям не виникало великих проблем, то, мабуть, легше було, а мені ще таке випробування Бог послав.

Із трьох дітей Аршуліків (дружина Наталя Іванівна — спеціаліст-землепорядник старостинського округу) лише один син Сергій удома залишився. Створення садка — це його заслуга, за словами Івана Аршуліка. Сергій їздить у Польщу, але не лише аби заробити, а й досвід переїняти. Аршуліки і винограду вирощують, і полуниці.

— Ось тільки, — повів мову чоловік, — така вже реальність, що люди кидаються з однієї культури на іншу. Був час, що картоплю всі садили, а ціна впала — за малину багато то взявся. Дивись, і ця ягода вже не ціниться, бо її стало чимало. Держава, я думаю, мала б допомагати, щоб кожен виробник міг укласти договір і не боявся, що не буде збути на продукцію...

Обійстя Аршуліків гарно облаштоване — його прикрашають вироби з дерева (до речі, зроблені руками батька і сина) і, звичайно, дерева, кущі. От би потрапити сюди навесні чи влітку, коли все буяє, квітне! Пріжджаючи сільських вулицями, бачили і гарні двори, і дивні — прямо маленькі замки-будівлі. Четвертнянці їздять по світу, а повернувшись додому, у себе, для своїх сімей створюють затишок. ■

Цікавий співрозмовник

«Секрет довголіття? Люби людей і все навколо!»

Фото Ігоря ЛІСОВА.

Ювіляра вітає його колишній колега лікар Володимир Середюк.

Микола Іпаріонович і в поважному віці цікавиться всіма аспектами життя.

Миколу Іпаріоновича Гідзинського знає не одне покоління нововолинців. Людина великих енциклопедичних знань, широкого кола захоплень, лікар-хірург із більш ніж 40-річним стажем, який врятував не одне життя. Нині його можна побачити майже щодня у парку культури та відпочинку, де за будь-якої погоди прогулюється з улюбленим собачкою Бонні. Своє 90-ліття цей авторитетний чоловік зустрів у хорошій фізичній формі та піднесеному настрої

Алла ЛІСОВА

— Миколо Іпаріоновичу, порадьте, будь ласка, як прожити довгий вік при доброму здоров'ї?

— У мене, як, зрештою, у багатьох інших, довголіття закладено генетично від батьків. Це — по-перше. По-друге, я як медик цікавився цією проблемою, читав багато спеціальної літератури стосовно людини, її поведінки, особливо у стресових моментах. І нічого нового не відкрив, коли скажу: багато залежить від самого індивідуума. Треба бути в усьому помірним, любити життя в усій його багатогранності, дорожити кожною миттю, цінувати рідних, з повагою ставитися до всіх, з ким спілкуєшся. А ще — намагатися бути завжди оптимістично налаштованим, старатися уникати конфліктних ситуацій, якщо вони виникають звичайно, вміти їх залагоджувати. І обов'язково більше усміхатися, бажати всім здоров'я та добра.

— Ви себе вважаєте родоначальником медичної династії?

— Приємно чути такі слова. Дійсно, більше 46 років, з 1957-го і по 2003-й, я віддав праці у Нововолинській центральній міській лікарні. Це був час мого зростання і шліфування майстерності як хірурга. Із великою насолодою згадую всі ці роки, коли працював у дружному колективі наших

медиків. Ми були молоді, амбітні, старалися самовдосконаливатися, допомагати людям.

Моя старша дочка Ірина, яка мешкає в Києві, лікар за професією, захистила кандидатську дисер-

«Більше 46 років, з 1957-го і по 2003-й, я віддав праці у Нововолинській центральній міській лікарні.»

тацію. Також у медицині працює син Андрій — він завідувач відділення реанімації Нововолинської центральної міської лікарні. А найважливіше для мене, що внук Антон вибрав нашу стезю — нині є студентом-третьокурсником Вінницького медичного університету. Так що можемо вважати, що наша медична династія склалася.

— Колеги вас характеризують не лише як фахівця високого класу, а й як хірурга, вимогливого до себе й інших. Це — професійні принципи?

— На моє переконання, лікар повинен таким бути. Особливо коли в нього вчать інші. Хотілося б, щоб наш приклад знадобився молодим спеціалістам, які проходили інтернатуру. Тут ніякі поблажки не проходять. Окрім цього, старався бути толерант-

ним у настановах і порадах, ніколи не перевищував своїх повноважень як завідувач відділення.

— Зараз медична галузь перебуває у стадії реформування. Ваша думка з цього приводу?

— Намагаюся відслідковувати всі зміни в медицині, в тому числі нововведення, на цю тему дискутую з колегами. Знаєє, що мене неприємно вражає? Те, що дуже багато пафосних розмов, різноманітних проєктів, але відсутня конкретна робота, спрямована на якнайшвидший результат. Це стосується більше тих, хто сидить у міністерських кабінетах, а не колег, які самовіддано трудяться на місцях — у районах і містах. Потрібно більше дбати про структуру зацілю галузі, матеріальне забезпечення, гідну оплату медперсоналу, можливо тоді й у нас все піде на краще. Адже небезпека в тім, що позбавляємося спеціалістів, неприпустимо, що кращі з них виїжджають за кордон. Якщо такі наслідки реформи, то я — проти цього. Та, попри все, в лікаря на першому місці повинні бути професіоналізм, людяність, турбота про пацієнта.

— Миколо Іпаріоновичу, яку філософію життя сповідуєте на сьогодні?

— Вона проста, підтверджена тисячоліттями існування людства на цій планеті. Кожен повинен мати зацікавленість до чогось. До речі, я тривалий час, ще навіть коли працював, захоплювався філателією. Зібрав велику колекцію марок. Люблю тварин, моя улюбленниця — собака Бонні — завжди поряд. Не зацікавлюватися на проблемах. Повинні панувати доброта, виваженість у стосунках між людьми. Нам це дуже потрібно зраз, коли в державі так неспокійно — триває війна. ■

■ Редакційний щоденник

Йдемо до Європи по... сало, а не з ним...

Чим переймалася і з чого дивувалася цього тижня редактор відділу соціального захисту «Газети Волинь» Євгенія СОМОВА

...ЗНАЙТИ ДОГЛЯДАЛЬНИЦЮ ДЛЯ ХВОРОГО — НЕАБИЯКА ПРОБЛЕМА

Всі ми ходимо під Богом. Сьогодні ти здоровий і щасливий, а завтра — хворий. А якщо ще й самотній і бідний та, не доведи Господи, безпомічний? Подібне може трапитися з кожним. Саме тоді гостро постає питання догляду за хворим. Особливо, коли робити це нікому, бо ж усі працюють. Доводиться шукати доглядальницю. А знайти її непросто.

— По роботі треба було поїхати до Києва, — розповідала лучанка пані Олена. — А вдома — мама після інсульту. Хотіла відмовитися від поїздки, бо ж немає на кого її залишити. На сусідів мала надія. Ще день-два могли б пригледіти. А на більше не погодилися б. Щоб у мене не було проблем на роботі, мама стала вмовляти: «Ідь, я сама буду якось справлятися, тільки знайди мені жінку, яка б допомогала — зготувала їжу, нагадала, коли приймати ліки». Взлася шукати через соцмережі, оголошення в газетах. Виявилось, що в Луцьку легше знайти няню для дитини, ніж для хворої жінки. Допомогли колеги. Позналили з молодницею, котра погодилася поосидіти з мамою за помірну плату.

У пошуку доглядальниці і пані Марія з Гіркої Полонки, що поблизу Луцька. Правда, у неї дещо інша ситуація. Має сина, який уже тривалий час живе за кордоном. Тож мама-пенсіонерка, котра ледве пересувається по кімнаті, залишилася сама. Поки могла, давала собі раду, а тепер потребує сторонньої допомоги.

Із проблемою ознайомила директора Луцького міського територіального центру соціального обслуговування Галину Шатецьку. З'ясувалося, що люди, котрі, як і пані Марія, не здатні себе обслуговувати, можуть звернутися до органів соціального захисту за місцем проживан-

Ще трішки — і навіть у карикатурах українців уже не зображатимуть салоїдами.

ня або в територіальний центр свого району чи міста й укласти договір на опіку. Соціальний працівник, якого закріплять за ними, двічі на тиждень приходитиме і допомагатиме по господарству: прибере в кімнаті, зготує їжу, піде на ринок чи в аптеку... Але перебування з хворим упродовж доби, проведення медичних маніпуляцій у його обов'язки

не зміниться, не запрацює економіка, то в державі невдовзі залишаться старенькі, яких нікому буде доглядати.

...ТИМ, ЩО МИ ЗАВОЗИТИМЕМО СВИНИНУ 3-ЗА КОРДОНУ

Дивилася на новорічну листівку із симпатичною свинкою і згадувала анекдот. Українець

«**Якщо у 2017 році поголів'я свиней становило 325 тисяч голів, то в 2018-му — 294.**»

не входить.

До речі, послуги соціального працівника для людини, яка не має рідних, безкоштовні. Якщо ж вони є, але через певні обставини не можуть доглядати за хворим, доведеться платити. Ще один варіант — знайти доглядальницю самостійно. Але, як уже говорилося, зробити це непросто, оскільки у Луцьку немає приватних фірм, які б надавали таку послугу. Втім, навіть якби й були, то плата за неї була б чимала. Доглядати хвору людину, особливо лежачу, — нелегка справа. Тож ніхто не хоче цим займатися. Наші жінки вважають за краще їхати в Італію, Німеччину, де за догляд стариків платять значно більше, ніж в Україні. Там їхні послуги користуються неабияким попитом, бо ж самотніх людей похилого віку багато. Нація старіє. Подібна ситуація і в нас. Молодь, люди середніх літ виїжджають на заробітки за кордон. І якщо нічого

перетинає митницю. Його запитують:

Наркотики є?

Так, — відповідає і відкриває сумку.

Але це ж сало, — дивується митник.

Для вас сало, а для мене наркотик.

Анекдот анекдотом, але в ньому таки чітко підмічено суть української природи. Що б хто не говорив, а ми любимо сало. Воно ж і смачне, і поживне. Поїси його зранку — і обідати не захочеш. Недаремне ж колись косарі, які витрачали чимало енергії, брали в поле хліб і шмат сала. Поїдять, зап'ють водою — і косять до вечора.

Сало всупереч твердженням декотрих медиків корисне усім. Звісно, якщо не переїдати і споживати в міру. Його нещодавно називають стратегічним продуктом. Є воно — з голоду не помреш. На жаль, ситуація нині не на користь цього про-

дукту. Виробництво його щороку зменшується. Ця тенденція спостерігається й на Волині. Так, якщо у 2017 році поголів'я свиней становило 325 тисяч голів, то в 2018-му — 294.

Сало в Україні стає дефіцитом, хоча це й парадоксально. У нас же є всі можливості для його виробництва. Брак продукту компенсується імпортом. Торік Україна завезла 3-за кордону у п'ять разів більше свинини, ніж у 2017-му. Наші селяни не хочуть вирощувати свиней, бо це не вигідно. Прибуток ледве покриває витрати. І вже нині у багатьох об'єктах тримають максимум одну-дві свині. Лише для себе. Фермери теж не ризикують розширити виробництво, хоча свиноводство — галузь скороспіла, якщо застосовувати імпортовані технології вирощування тварин. Але їм та одноосібникам не до них. Вони не мають на це ні коштів, ні належної державної підтримки. Багатьом із них вона не повернула компенсації ще й досі за втрати внаслідок африканської чуми свиней. На скорочення виробництва продукції ринок відреагував зростанням цін. У Луцьку сало вже коштує понад 70 гривень за кілограм.

«Сало — ти ж моє рідне сало, тебе ж завжди буває мало!» — співає наш «юний орел» Михайло Поплавський. Україна могла б себе забезпечувати ним, ще й із сусідами ділитися, але, на жаль, не вдається. Тож йдемо до Європи за салом, а не з ним.

...ЯКА ЦЕ ПРОБЛЕМА — ЗНАЙТИ КВАЛІФІКОВАНОГО СЛЮСАРЯ, ЗВАРНИКА, САНТЕХНІКА...

— Моя Оля шукає роботу, — чую від мами — випускниці історичного факультету. Причём уже не вперше. Жінка бідкається, що всі місця в школах Луцька і прилеглих до нього селах зайняті пенсіонерами. Слухаю нарікання і згадую сказане на одній з прес-конференцій директором Волинського обласного центру зайнятості Романом Романюком: «Якщо людина хоче працювати, то роботу знайде».

Щороку в базі даних служб зайнятості області збільшується кількість вакансій. У 2018-му, скажімо, про потреби в кадрах заявили на 20% більше роботодавців, як у 2017-му. Але вони готові брати переважно людей робітничих спеціальностей. Саме їх потребує ринок праці. А більшість із тих, хто звертається до Центрів зайнятості — безробітні з вищою освітою. Тож вакансії нерідко складно заповнити. Трапляється, що за одного випускника професійно-технічного навчального закладу, скажімо, токаря, конкурує кілька роботодавців. І дисбаланс між попитом і пропозицією робочих рук у розрізі професій поглиблюється.

На Волині 19 професійно-технічних навчальних закладів і ще три, які є у структурі вшів, готують спеціалістів робітничих професій, сфери обслуговування. Але знайти кваліфікованого фрезерувальника, електрогазозварника, слюсаря — проблема з проблем. Роботодавці вже готові вчити випускників навчальних закладів на виробництві, були б охочі. Але таких небагато. Отримавши диплом, молодь їде працювати за кордон, бо там платять у рази більше.

Проблема дефіциту робітничих професій в останні роки загострилася. Тим часом в Україні щороку закривається більше сотні професійно-технічних навчальних закладів, бо охочих учитися стає менше. Молодь їде у виші. Їй ще з юних літ прищеплюють думку, що працювати на заводі неприємно, що робітник — людина другого сорту. А в університети, академії, інститути беруть усіх. Навіть тих, у кого невисокий рівень знань, бо ж за них платять батьки.

Фахівці служб зайнятості, з якими доводилось розмовляти, у дефіциті робітничих професій звинувачують працедавців і систему освіти. Але якщо це питання пустити на самотпів, то невдовзі нам доведеться запрошувати на робітничі професії китайців, в'єтнамців. Утім, якщо подивитись на проблему з іншого боку, то нестача рук стимулюватиме роботодавців підвищувати зарплату своїм працівникам. ■

Тема №1

«Найважче на війні — втрачати побратимів...»

Сергієві Басу (на фото) з Прилісного, що на Маневиччині, запам'яталося багато фронтових епізодів: як виїжджали на напружені бойові завдання, як годинами чергували на блокпостах, як відвойовували окуповані території. Та найболючіше — прощатися з друзями...

Людмила ВЛАСЮК

НЕМОЖЛИВО ЗАБУТИ ПРАПОР, ЯКИЙ БАЧИШ НА ЗВІЛЬНЕНІЙ ТЕРИТОРІЇ

Не можна йти на війну з автоматом у руках і думати про школу чи інше місце, де ти раніше працював. Так само важко проводити урок у класі, якщо ти лише вчора сидів в окопі. Щоб усе забути, потрібен час. Так кажуть і психологи.

— Страх на війні є постійно, особливо під час обстрілу. Не зникає він і тут, якщо не знаєш, з чого почати, — розповідає Сергій.

Сергій Бас — інженер охорони та захисту лісу Городецького лісгоспу. Після першої хвили мобілізації, поранення та тривалої реабілітації нарешті отримав хорошу роботу. Це стало для чоловіка своєрідною терапією. За плечима «атовця» — пекельне літо 2014-го на Донбасі.

— Я не ховався від призову, хоча й не йшов добровольцем, — продовжує колишній боєць. — Ми були впевнені, що війна не надовго і все скоро закінчиться. Завдяки волонтерам мали нормальний одяг, але зброя була абияка: старі автомати та зламані БТРи. Спочатку були у Володимирі, Рівному на полігонах. 9 травня виїхали на Схід, куди саме — ніхто не знав. Зупинились у Чапліно Дніпропетровської області, а звідти колонами рушили на блокпости. І буквально через деякий час наших хлопців розстріляли під Волновахою. Після цього частина роти залишилася, а решту відправили на полігон до Миколаєва. Звідти нас знову розділили по блокпостах. Потрапили до села Олександрівка. Там було порівняно тихо. Потім нас змінили, і ми поїхали в бік Андріївки, де нас вперше прицільно обстріляли. Тільки ми змінили позиції, через години дві полетіли «гради». Почалася паніка, ховалися де могли. Опівночі знову обстріл, били саме туди, де ми стояли.

Згодом були Мар'їнка, яку звільняли блокпост біля Маріуполя. Сергій каже, що не раз траплялося так, що хлопці дотримувалися всіх інструкцій, але все одно гинули.

«У колоні йдемо крок у крок. Коли боєць перед вами зупиняється — все повторює за ним», — так вчили військової дисципліни на фронті. Все — як у фільмах. Тільки тут це реальна операція зі звільнення української землі. І коли бійці по радію чули: «Повертаємося», то від адреналіну закипала кров

Фото Людмили ВЛАСЮК.

і хлопці прикладали до лоба холодну землю. А потім усміхалися, наче діти, яким дали цукерки. У Сергія ще й досі перед очима — жовто-блакитний прапор на випаленій вогнем землі. Неможливо забути український стяг, який ти бачив на звільненій території.

«НАВІТЬ КОЛИ НА ТЕБЕ ТРИ-ЧОТИРИ ГОДИНИ ПІДРЯД СИПЛЮТЬ «ГРАДИ», МАЄШ НЕ ЗЛАМАТИСЬ»

— Ми стояли на блокпосту і не раз спілкувалися з місцевими, — говорить військовослужбовець. — Деякі приходили, сварилися. Звинувачували в тому, що ми сюди приїхали. Було чимало й таких, які підтримували, приносили їжу та воду. А ще ми бачили, як із Росії йшли колони КамАЗів із бойовиками, доповідали про це, а у відповідь чули: «Продовжуйте спостерігати». Ми спочатку пропускали ворога на дислокації, а коли він підходив зовсім близько, починали воювати. Території просто здавали. 24 серпня мені прийшла «есемеска» від мого сусіда, який теж служив у Луганській області. Він написав: «Малій, почалася справжня війна». Передати, що ми всі відчували, важко. Коли на тебе сиплють три-чотири години підряд то «гради», то САУ, мозок плавиться від думок. І ти вже не віриш, що зможеш вийти живим, тому тут головне — не зламатися.

Коли Сергій розповідає про ті часи, то дивиться в одну точку. Зі всього видно: згадувати той пе-

ріод йому важко й досі. Часом він усміхається. Часто відводить очі кудись у підлогу, а потім на видиху каже: «Побратим загинув коло мене... Саша Деркач із Довжиці Маневичького району. Ми їхали вже у відпустку, як по нас почали стріляти. Маневруючи, наїхали на протитанкову міну і підірвалися. Серед наших було троє 200-х і восьмеро 300-х. Я отримав поранення, обгоріли руки, обличчя. На деякий час знепритомнів. Розплющив очі: все горить. Якось височив зі своєї машини і бачу в соняшниках поранених наших двох водіїв... Ще раніше мені снилося, що ми із Сашею йдемо в якомусь тунелі. Я вийшов, він — ні... Нас відвезли в Оленівку, обробили рани, а потім на вертольоті доставили у польовий госпіталь у Запорізьку область. Звідти у Дніпропетровськ, у лікарню імені Мечникова, далі — в опіковий центр. Згодом ще лікувався у Кривому Розі.

В умовах, у яких перебували хлопці, дуже важко залишатись такими, як раніше. На їхніх очах коїлися жахливі речі, вони нещадно впливали на психіку. Тому після повернення додому їм важко. Через суспільство і його ставлення до них. Інколи люди, що оточують нас, ранять болючіше за кулю. І щемить серце, бо ж руїна скрізь: на Сході — розбомблені міста і села, а тут — понівечені душі. Оце «розстріляне літо» ще приходиться у Сергієві сни. Це те, що не вдається забути навіть після повернення на мирну землю. ■

Цей День в історії

Акт Злуки діяв менше року, але навіки увійшов в нашу історію

22 січня 1919-го, рівно 100 літ тому, Директорія УНР проголосила об'єднання УНР та ЗУНР

Андрій БОРКОВСЬКИЙ

«С тоїть морозний день, дерева покриті інеєм. З самого ранку місто приняло урочистий вигляд. Доми прибрано національними прапорами й транспарентами. На бальконах домів повішені килими й полотно з яскравими українськими рисунками. Особливо гарно удекоровано доми на Софійській площі та сусідніх вулицях. З-поміж них відличається дім, у котрім поміщається центральна контора телеграфа та будинок київського губерніяльного земства. На бальконах цих домів було поміщено портрети й бюсти Шевченка, прибрані національними стрічками й прапорами», — так описано у депеші з Києва до Тернополя проголошення Акта Злуки.

Того дня у центр міста зійшлися військові частини, хресні ходи духовенства, делегації шкіл, натовпи люду. Чимало киян позалазило на дерева, аби краще усе бачити. Дійством керував відомий актор Микола Садовський. Богослужіння у Софійському соборі відправляв єпископ черкаський Назарій. Підійшли закордонні делегації, представники міністерств, найвищі урядові достойники.

О 12-й годині вдарили дзвони церков та пролунали постріли з гармат на Печерську. Під звуки національного гімну на автівках під'їжджали члени Директорії. Настав кульмінаційний момент. Голова галицької делегації, представник парламенту ЗУНР Лев Бачинський розпочав вітальний виступ. Затим ще один представник ЗУНР, Лонгин Цегельський, зачитав заяву про бажання об'єднатися в одну Українську соборну державу. Його слова зустріли тривалими оплесками. Описів виступів голова Директорії Володимир Винниченко, а професор Федір Швець озвучив текст Універсалу Соборності.

«Однині во єдино зливаються століттям одірвані одна від одної частини єдиної України — Західно-Українська Народна республіка (Галичина, Буковина, і Угорська Україна) і Наддніпрянська Велика Україна» — ці слова надихали українців протягом десятиліть.

Акт Злуки діяв недовго і був фактично денонсований, коли 6 листопада 1919 року представники Галицької армії без урахування інтересів УНР уклали договір із Добровольчою армією Денікіна. 2 грудня вже УНР підписала договір із поляками, за яким Західна Україна відходила до Польщі. Через два дні офіційна делегація ЗУНР заявила посольству УНР у Варшаві та польському уряду про денонсацію Акта Злуки на знак протесту проти таємних переговорів уряду УНР з урядом Польщі, а пізніше це було оформлено юридично.

Попри те, ідея соборності стала для українців однією з основоположних. Через двадцять років у Карпатській Україні вперше офіційно відзначили свято Соборності. А вже у 1990-му майже 3 мільйони громадян створили живий ланцюг єдності від Івано-Франківська до Львова і Києва. ■

Добра справа

Фото Олени МАРЧУК.

Діти показали себе вмілими кухарями.

«Янголята» разом із митрополитом вчилися пекти піцу

Громадська організація «Вірю! Надіюся! Люблю!» та піцерія «Фелічіта» влаштували незвичний майстер-клас для юних лучан із особливою долею

Леонід ОЛІЙНИК

Не так давно смачну страву в різних піцеріях вчилися виготовляти учасники ГО батьків дітей із синдромом Дауна та іншими порушеннями розвитку й Волинського центру реабілітації інвалідів з дитинства «Джерело життя».

до наповнення та оформлення страв, а ще придумували назви для своїх виробів.

До акції на запрошення організаторів долучився митрополит Володимир-Волинський та Ковельський УПЦ (МП) Володимир, котрий особисто з дітками виготовляв піцу і дарував солодощі для малечі.

Фотофакт

Владика Михайл на човні благословив водохрещенське купання

Урочисті богослужіння з нагоди третього різдвяного празника розпочалися у храмах Луцька ще з вечора. Вважається, що саме вночі вода має особливу силу, тому зранку у «Фейсбуці» було багато повідомлень із розповідями про нічні пірнання

Олександр ДУРМАНЕНКО

Вранці, о 7-й годині, біля собору святої Трійці відбулося освячення води, а згодом розпочалися літургія. Під час служби всі охочі набрати йорданської води утворили три великі черги.

Після літургії процесія на чолі з митрополитом Луцьким і Волинським Михайлом рушила проспектом Волі до пляжу Цен-

трального парку імені Лесі Українки. А вже там під звуки пострілів козацької гармати владика, впливши човном на середину Стиру, здійснив велике освячення води.

Після цього всі охочі мали змогу зануритися в ополонку. Це відбувалося під наглядом рятувальників, які чергували поряд.

Вистачало й «глядачів», які із захопленням спостерігали за «моржами», знімали подію

Під звуки пострілів козацької гармати владика, впливши човном на середину Стиру, здійснив велике освячення води.

на телефони. Здавалося, людей, які фотографують, більше, аніж охочих скупатися. Тож не випадково багато хто очікував, доки на пляжі стане спокійніше, щоб зануритися без зайвої уваги.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Свята вода очищає та зцілює душу і тіло.

Кримінал

На Горохівщині обікрали старовинну церкву

Настоятель Свято-Михайлівського храму села Смоляви отець Олександр Бабій оторопів, побачивши «перекушений» болт кріплення навісного замка на вхідних дверях Божого дому. Не заходячи всередину, священнослужитель викликав поліцію

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Прикро до сліз, бо антихристи вирізали з трьох рам полотна з іконами, кожній з яких більше 200 років. За попередніми даними, до рук злочинців потрапили образи Почаївської Божої Матері, Миколая Чудотворця, Марії Магдалини, а також книга «Євангеліє».

Сталося пограбування цими днями у старовинному храмі, який був зведений у 1783 році

і є пам'яткою архітектури місцевого значення.

Поліцейські розшукують злочинців і звертаються до всіх, хто володіє інформацією стосовно цієї крадіжки, з проханням надати її правоохоронцям. Конфіденційність гарантується. Відомості про злочин внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань. За цим фактом розпочато провадження за ч. 3. ст.185 Кримінального кодексу України. Сума збитків встановлюється. ■

Advertisement for Agrotechnika featuring mini-tractors, electrical equipment, and motorcycles. Includes contact information and website.

Advertisement for a bouquet of flowers with a congratulatory message. Includes contact information for the florist.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

УВАГА!

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 гривень за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошень про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли під розбір. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Терміново продається у Луцьку двокімнатна квартира (74 кв. м, здана новобудова, індивідуальне опалення). Ціна 710 000 грн. Тел. 066 66 06 303.
- У с. Угринів Горохівського району продається будинок (вода, газ, туалет, душ). Є надвірні споруди. Можливий обмін. Тел. 050 68 74 120.
- Куплю однокімнатну квартиру в Луцьку. Ціна до 420 000 грн. Тел.: 095 88 01 536, 067 14 74 714.
- Терміново продається будинок (9 x 8) у с. Сокиричі (15 км від Луцька). Поруч — газ, є надвірні споруди, телефон, житловий стан. Заасфальтований доїзд. Тел.: 099 18 82 184, 096 83 68 448.
- Продається цегляний житловий будинок (92,6 кв. м, 5 кімнат, газ, вода). Є літня кухня, дачний будинок, 2 хліви, 2 льохи, земельна ділянка (0,15 га). Зручний доїзд. Ціна договірна (м. Берестечко Горохівського району). Тел. 097 43 03 725.
- У с. Тарасове (100 м від Луцька) продається будинок (119 кв. м житлової площі, газ, світло, вода). Є два гаражі, присадибна ділянка (0,25 га). Ціна за домовленістю. Тел. 067 49 82 214.
- У м. Ківерці продається приватизована земельна ділянка (0,06 га) під забудову. Тел. 099 02 78 610.
- Продається дача у Луцьку, вул. Володимирська (друга лінія). Є 5,5 сотки землі, садок, дерев'яний будиночок, водопровід, світло. Тел. 095 05 14 572.
- Продається ділянка (0,4 га) в с. Тарасове (біля дороги до Боголюбської лікарні). Комунікації всі поруч. До зупинки маршрутного таксі - 20 м. Тел.: 097 32 16 261, 099 24 27 709.

АВТОРИНОК

- Куплю автомобіль ЛуАЗ (969 М, 1302) у будь-якому стані та запчастини до нього. Тел.: 066 12 99 287, 068 85 42 736.
- Продам причіп до легкового автомобіля (тентовий, документи безномерні саморобні). Тел. 097 14 66 629.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний,

розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю навантажувач КУН (можна запчастинами). Тел. 066 12 96 842.
- Продам: навантажувачі ПС-0,8, СНУ, ТЗК-30, приймальний бункер, картопле-сортувалку КСП, 4-рядну картоплесаджалку, фрезерний культиватор, стрічкові транспортери, запчастини до картоплетехніки. Тел.: 050 61 07 082, 068 56 40 474.
- Продаються 2-корпусний плуг (польського виробництва) до трактора Т-40 та дискова борона (Луцький район). Тел. 096 87 44 504.
- Продам: сівалки кінні (15, 17, 25, 30 лійок) та тракторні (одно- та двокоморові), анкерні та сошникові, картоплекопачки однорядні («Кромаг», «Кухман», «Шмутцер») та дворядні (польського виробництва), картоплекомбайни «Хас-сія», «Болько», Т-25. Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.
- Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісе-екі», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.
- Терміново продам трактор Т-40 АМ у доброму стані, нова гума, є документи. Тел. 096 80 48 733.
- Недорого продам трактор Т-25 з кабіною, у доброму робочому стані, 1992 р. в. Тел. 066 38 05 887.
- Терміново продам трактор ЮМЗ-6 АКЛ, 1992 р. в., велика кабіна, нова гума, у доброму стані. Недорого. Тел. 066 38 05 882.
- Продам трактор Т-16. Є документи, у доброму робочому стані. Недорого. Тел. 096 72 22 134.
- Продаються трактор МТЗ-80 та зернова сівалка СЗУ-3,6. Тел. 096 57 61 609.
- Продається січкарня на три різакі з електродвигуном (польського виробництва). Ціна договірна. Тел. 098 77 03 992.
- Продам зернову сівалку СЗУ-3,6 у доброму стані. Тел. 095 43 85 889.
- Продам недорого трактор Т-40 АМ у робочому стані, є документи (Любешів-

ський район). Можлива доставка. Тел. 066 11 43 935, 098 76 83 077.

- Продам: трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різні с/г техніка. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.
- Продам: трактори МТЗ (нові та б/в); комбайни зернозбиральні (усіх марок), буркозбиральні («Кляйне», «Холмер», «Ропя»); навантажувач на МТЗ; підкопач; двигун «Вольво»; роторний культиватор; документи на МТЗ, СК-5 «Нива»; ворота гаражні (3.10 x 3.10). Тел.: 097 27 77 435, 098 12 67 618, 050 67 11 093.
- Продається трактор МТЗ-80 у робочому стані (є документи). Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.
- Продам трактор Т-25 (привезений з Польщі). Тел.: 097 14 20 540, 050 28 69 222.
- Продається трактор Т-25, привезений з Польщі, у доброму стані. Можлива доставка. Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.
- Недорого продається трактор Т-25, привезений з-за кордону, у дуже доброму технічному стані. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.
- Продається різні с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сіногарбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, ґрунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

РІЗНЕ

- Продаються кінні сани (Горохівський район). Тел. 096 78 66 582.
- Продам нову вбудовану телескопічну витяжку «FRANKE FTC 926 XSL» (135 Вт, 26 x 89.8 x 43.2 см, колір - нержавіюча сталь, є чек, гарантійний талон). Ціна 11 500 грн. Тел. 050 28 52 048.
- Продам причіп до легкового автомобіля (тентовий, документи безномерні саморобні). Тел. 097 14 66 629.
- Продам: жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, цеглу білу та червону (нову та б/в), пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги міні-навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам: дрова рубані (твердої породи), жом, торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Куплю корів, биків, коней, лоша. Тел. 068 91 57 460.
- У Ківерцівському районі продається молода спокійна кобила (2 роки 6 міс., велика порода). Тел.: 096 43 02 626, 073 42 45 849.
- У м. Рожище продам лошицю (3 роки) та чугунні батареї (б/в). Тел. 095 64 62 385.
- Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лоша, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 07 72 211.
- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.
- У Ківерцівському районі продається велика кобила (10 років 6 міс., спокійна, сіра масть, техніки не боїться). Тел.: 095 76 90 854, 068 72 23 436, 098 66 66 001.
- Куплю: пшеницю 2, 3, 6 класу, ячмінь, тритикале, жито, гречку, ріпак, сою, горох, кукурудзу, овес, половинки або відходи ріпаку, пшениці, ячменю, сої, кукурудзи (наявність аналізної карти). Тел.: 098 06 96 276, 098 52 12 186.
- Продам цуценя німецької вівчарки. Тел. 050 43 81 896.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений студентський квиток, виданий деканатом факультету філології та журналістики Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки на ім'я Галас Юлія Миколаївна, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я Старчевський Владислав Олександрович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я Старчевський Віктор Олександрович, вважати недійсним.
- Загублений студентський квиток, виданий деканатом хімічного факультету Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки на ім'я Чернюшок Іванна Олегівна, вважати недійсним.
- Загублений студентський квиток, виданий деканатом юридичного факультету Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки на ім'я Оверчук Роман Сергійович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення учасника бойових дій (серія ЮА № 053925), видане Головним управлінням персоналу Генерального штабу Збройних сил України на ім'я Крالیук Олександр Олександрович, вважати недійсним.

ПАМ'ЯТАЄМО, ЛЮБИМО, СУМУЄМО

Управління освіти, науки та молоді облдержадміністрації та обласна організація профспілки працівників освіти і науки висловлюють глибоке співчуття рідним та близьким з приводу тяжкої втрати — смерті директора Палацу учнівської молоді міста Луцька

Степана Івановича СИДОРУКА,

заслуженого працівника освіти України, вмілого організатора, чудового педагога, людини, яка зробила значний внесок у розвиток позашкільної освіти області.

Пам'ять про справжнього професіонала, порядну, інтелегентну людину назавжди залишиться в наших серцях.

Колектив ОЗЗСО «Жидичинський ліцей Жидичинської сільської ради Ківерцівського району Волинської області» висловлює щирі співчуття колегам І.П. Яблонському і Г.І. Яблонській та їхній родині з приводу тяжкої втрати — смерті

матері.

Хай Господь пошле їй Царство Небесне і вічну пам'ять.

Колективи Будинків дитячої та юнацької творчості міст Горохова та Берестечка глибоко сумують з приводу смерті директора Палацу учнівської молоді Луцька

Степана Івановича СИДОРУКА

та висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Хай спочиває з миром.

Світ захоплень

«І сама не знала, що можна творити такі чудеса ... кавою»

Маневичі в її неповторному ароматі постали на полотнах майстрині

Запашний напій, папір, пензлики й натхнення — це все, що знадобилося вчительці НВК «Маневичька ЗОШ І-ІІІ ступенів № 2-гімназія» Оксани Ходорчук, аби створити справжню дивовижу — написати кавою головні архітектурні будівлі райцентру. На 22 картинах виставки «Маневичі в ароматі кави» — вишукані й величні храми, школи, залізничний вокзал, адміністративні споруди

Фото Юлії МУЗИКИ

І в Оксани Ходорчук було кавування, а потім — малювання.

Юлія МУЗИКА

А почалося все із чашечки ароматного напою, — усміхається Оксана Ходорчук, яка малює духмяним напоєм.

Спочатку, каже, використовувала лише один сорт кави, нині ж, після кількох місяців творчих еспериментів, їх у художниці вже чотири. Пані Оксана захопилася технікою кавового живопису минулої весни:

— І сама не знала, що цим напоєм можна творити такі чудеса. На майстер-класі в Луцьку побачила, як можна малювати ним силуети-плями та світлотіні. Зацікавилася, а приїхавши додому, створила кілька робіт. Але плямовий стиль — не мій. Хотілося передати чіткість деталей, затишок, гармонію. А оскільки я викладаю історію й образотворче мистецтво, вирішила якось поєднати це в малюнках.

Художниця зазначила, що в Маневичах чудова архітектура, і біля кожної будівлі — ялинки, які надають картинам особливого шарму.

— Передати об'ємні дерева мені не одразу вдалося, — лише коли спробувала зробити це пінистою кавою, — ділиться художниця творчими секретами. — Можливості напою під час роботи проявлялися щоразу більше. Придивившись, можна побачити, яка з картин була намальована першою, а яка — останньою...

— Не повірите, що усю цю маневичьку архітектуру малювала

охоче за чашечкою кави. Вийшов своєрідний маршрут селищем. Змальовані із чорно-білих ксероксів кавові картини наче оживають. А завдяки заварній каві та клею ПВА можна зробити ще й інші художні деталі, нерівності поверхні, — розповідає пані Оксана. Всі фото споруд вона робила влас-

і своїх вихованців. Її учні займають призові місця на обласних конкурсах.

— Дуже приємно відчувати підтримку колег й адміністрації школи, — додає Оксана Ходорчук. — Допомагали, підбадьорювали під час підготовки виставки. Учителі англійської виготовили милих ан-

«У Маневичах чудова архітектура, і біля кожної будівлі — ялинки, які надають картинам особливого шарму.»

норуч у відповідному ракурсі. Майстриня досягає реалістичності малюнка завдяки особливому способу нанесення кави — поетапному нашаруванню кольору. Тою робота не псується, бо коли намалювати її за один раз, зображення просто поцвіте.

Кавові шедеври художниця створює вдома, а на уроках декоративно-прикладного мистецтва навчає техніки кавового живопису

геліків, котрі мовби оберігають кожну з робіт. Колега Ірина Дерлюк написала баладу-подорож про зображені на малюнках місця, багато зусиль доклали гуртом, аби все гарно оформити і розмістити.

А в планах художниці — творчі експерименти та підготовка історичного альбому, який розповідатиме про минуле та сьогодення маневичьких архітектурних споруд, намальованих кавою. ■

Спорт

Фото sport.ua.

«Або помру, або переможу!»

Еліно, браво — і не зупиняйся!

Цієї ночі найкраща українська тенісистка спробує поліпшити своє найкраще досягнення на турнірах Великого шолома — вийти у півфінал Australian Open-2019

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу. 1/8 фіналу. Мельбурн. 21 січня 2019 року.

Медісон Кіс (США, № 17, WTA) — Еліна Світоліна (Україна, № 7, WTA) — 1:2 (2:6, 6:1, 1:6).

24-річна українка Еліна Світоліна — у чвертьфіналі Australian Open-2019! У поєдинку четвертого кола наша співвітчизниця здолала американку Медісон Кіс — вкрай незручну для себе суперницю, з якою раніше зустрічалася двічі й обидва рази програвала.

Матч тривав 1 годину 35 хвилин. Еліна завиграшки здолала Медісон у першому сеті, проте так само легко віддала суперниці другий. Півівши ж 2:1 у вирішальній партії, перша ракетка України вже впевнено довела матч до своєї перемоги.

Нагадаємо, що саме чвертьфінальна стадія поки

«Саме чвертьфінальна стадія поки лишається найвищим досягненням Еліни Світоліної на турнірах Великого шолома.»

лишається найвищим досягненням Еліни Світоліної на турнірах Великого шолома. В українка виходила торік на тому ж таки Australian Open. Також двічі наша співвітчизниця грала у чвертьфіналах на Ролан Гарросі — у 2015 та 2017 роках.

Тож Еліна вже вчетверте змагатиметься за вихід у півфінал турнірів Великого шолома. Суперницею нашої тенісистки буде японка Наомі Осака — переможниця US Open-2018! Проте історія очних зустрічей тут таки за українку: три перемоги Еліні — проти двох у Наомі.

У ніч на 23 січня у Мельбурні між ними точитиметься ще та боротьба. Спати не лягаємо, тримаємо кулаки за Еліну, аби з четвертої спроби вона таки втрапила у кватет найкращих на одному з чотирьох найпрестижніших тенісних турнірів! ■

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Фіціяно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Table with 2 columns: Position and Name. Includes: Заступники головного редактора (Уліцький Василь Михайлович, Світлюковська Галина Йосипівна, Рузак Петро Макарович, Рymar Микола Анатолійович, Научук Сергій Васильович), Відповідальний секретар (Трофимчук Тамара Сергіївна), Заступники відповідального секретаря (Харчук Олена Андріївна, Місюк Олена Миколаївна), Головний художній редактор (Міщук Олександр Ярославович), Головний бухгалтер (Вдовиченко Тамара Федорівна).

Table with 2 columns: Department and Name. Includes: Місцеве самоврядування і сільського життя (Гарбарчук Костянтин Володимирович), Інформації (Козюпа Мирослава Павлівна), Соціального захисту (Сомова Євгенія Володимирівна), Економіки (Лісова Алла Степанівна), Освіти і культури (Занюк Лариса Віталіївна), Рекламу і маркетингу (Борох Сергій Іванович).

Table with 2 columns: Category and Name. Includes: Листів і зв'язків із читачами (Снічук Христина Миколаївна), Приватних оголошень (Тимошук Руслана Борисівна), Спеціальні кореспонденти (Власюк Людмила Миколаївна, Криштоф Олег Степанович), Фотокореспонденти (Філюк Олександр Миколайович, Дурманенко Олександр Олександрович).

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р 2600805520122 КБ «ПриватБанк», МФО 303444 ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136 Реєстраційний номер ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р. Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua Тираж 28200. Замовлення № 40.